

Úvod

K čítaniu tejto malej brožúry by som Vám chcel, ako jej autor, popriať veľa Božieho požehnania.

Do roku 2011 som pri svojej misijnej práci navštívil viac ako 150 krajín. Na prednášky, ktoré sa konali v kostoloch, mestských halách, na štadiónoch a v rôznych verejných sálach, prichádzali stovky a tisíce ľudí. Zhromaždenia navštívili ľudia zo všetkých spoločenských vrstiev a vierovyznaní.

2. apríla 1962 som mal zvláštne prežitie, ktoré som už na iných miestach podrobne popísal. Odvtedy pociťujem silný vnútorný popud kázať evanjelium. Viem, že som bol k tomu povolaný.

Počas viacerých rokov sme mali pre nemecky hovoriace krajiny rozhlasové vysielania v rádiu Luxemburg, ktoré oslovili veľa ľudí v celej Európe. Dnes sú naše kázania dostupné v 12 jazykoch na internete a na diskoch DVD, ktoré pravidelne rozposielame do celého sveta.

Nech vám Boh pomôže, aby vám táto brožúra poslúžila k požehnaniu.

Vydavateľ

ODKIAĽ – KAM

Kto cestuje cudzinou alebo neznámym krajom, je vďačný za ukazovateľ cesty. Pomáha mu jednoduchšie a rýchlejšie dosiahnuť cieľ. V tomto živote sa nachádzame na veľkej ceste. Na konečnú stanicu – posledný deň života – raz príde každý, či už cestuje s určitým cieľom, alebo bezcieľne. Všetci musia vystúpiť. Je to ustavičné prichádzanie a odchádzanie. Život a smrť sú v neustálom kolobehu.

Aké rozmanité sú v rôznych krajinách klimatické podmienky, tak rozmanitý a rôznorodý je aj náš život. Ľudstvo zažíva rôzne udalosti a prekvapenia, prechádza lepšími i horšími obdobiami, skrze radosť i utrpenie. Každý človek skôr či neskôr prechádza nejakou skúškou. Človek rovnako ako kvet rozkvitne, a potom uvädne. Nastúpia choroby, starosti, núdze a problémy rôzneho charakteru.

Niektorí nachádzajú cestu k úspechu, dosiahnu uznanie a majetok, iní vyjdú naprázdno. Nikto sa však nevyhne tienistej stránke života. Náhle nás zasiahnu veci, s ktorými sme nikdy nepočítali. Výnimky neexistujú. Takéto situácie dávajú človeku podnet na zamyslenie a otázky: „*Prečo sa musí prihodiť to alebo ono?*“ Sme zo stredu rodiny, zo spoločnosti naveky odvolaní a všetko tu zanecháme. Aj milionár musí odísť tak, ako prišiel. Až doteraz si ešte nikto nič nevzal so sebou. Pri každom pohrebe sa v mnohých nanovo vynára otázka, či smrťou všetko končí, alebo či po smrti existuje život. Ak áno, kedy, kde a v akom stave?

Nie je viera vo večný život iba fanatický nápad nejakého mystika alebo špekulácia nábožných ľudí? Je známe, že ľudia si kladú otázku: vrátil sa už odtiaľ niekto a povedal nám niečo o tom? Iní zažijú sklamanie, zatrpknú a nechcú o týchto veciach nič počuť a neveria Bohu ani Jeho Slovu.

Na najviac diskutovanú otázku: „*Čo sa po smrti skutočne stane?*“ nám dáva záväznú odpoveď Sväté Písmo. Jeho obsah poskytuje prehľad nielen o minulosti, prítomnosti a budúcnosti, ale zahŕňa aj večnosť. Je v ňom vysvetlenie, odkiaľ prichádzame a kam ideme. Ako my vyjadrujeme svoje myšlienky slovami, tak Boh vyjadril Svoje myšlienky v neklamnom Božom Slove a jeho prostredníctvom k ľuďom hovorí. Biblia nám samozrejme podáva správu aj o ľudských zlyhaniach, ale práve to nás posmeľuje, pretože aj my všetci sme predsa zlyhali.

BOH STVORITEĽ

Najprv si predstavíme Boha ako Stvoriteľa. Fakt, že existuje dielo stvorenia logicky poukazuje na existenciu Stvoriteľa. Obzvlášť v minulosti sa pseudovedci, motivovaní vlastným vnútorným rozporom, snažili poprieť správu o biblickom stvorení sveta. Ich tvrdenia však pominú ako plevy, keď zaveje vietor. Rozširovali názory založené na hypotézach, ktoré pramenili z ich vlastných predstáv alebo iných ideí. Je však všeobecne známe, že uznávaní vedci krátko pred smrťou priznali, že Boh musí existovať.

Kto tvrdí, že všetko vzniklo samé od seba, ukazuje, že mu chýba akékoľvek logické myslenie. Takéto tvrdenia sú rovnako nezmyselné, ako keby niekto povedal, že auto, dom alebo iné predmety vznikli sami od seba. Kto tvrdí, že sa všetko vyvinulo z prabunky, ten nám musí vysvetliť, kto túto prabunku stvoril a prečo sa veci aj dnes nevyvíjajú samé od seba. Prečo v celom stvorenstve všetko naďalej prebieha podľa prapôvodných ustanovení?

Niektorí ľudia tvrdia, že človek pochádza z opice – prečo sa teda aj súčasné opice nestávajú ľuďmi? Niekedy sa javí prevrátená vec ako zdanlivo dobrá. Kto odporuje Bohu a Jeho Slovu, bude žiť vo vnútornom rozpore. Takémuto človeku zostane pokoj duše vzdialený, pretože sa v ňom stále znova ozýva svedomie.

Predstavme si vesmír s jeho nesčíselným počtom hviezd a s jeho nezmerateľnou rozlohou. Zamyslime sa nad Zemou, ktorá sa s nevídanou presnosťou otáča okolo Slnka. Obdivuhodná je rôznorodosť života zvierat a rastlín, a nakoniec aj sám človek, ktorý bol stvorený ako koruna tvorstva, ako Božie majstrovské dielo podľa Jeho obrazu s výnimočnou inteligenciou. Nepodáva už aj toto tiché svedectvo o nekonečnej veľkosti Toho, ktorý všetko tak nádherne povolal do existencie?

Sme obdarení ľudskými vedomosťami a zručnosťami, ale nesmieme byť tak pyšní, že podrývame autoritu Svätého Písma tým, že ho popierame. Pavol, ten veľký apoštol, píše: *„...hovoriac o sebe, že sú múdri, stali sa bláznami... ako takí, ktorí zamenili Božiu pravdu za lož a radšej ako Boha ctili a bohoslúžili stvoreniu než*

Stvoriteľovi, ktorý je požehnaný, a ktorému sa má dobrorečiť na veky. Amen.“ (Rimanom 1:22 a 25)

Majestátne dielo vyvyšuje a chváli nášho Majstra, o tom nie je žiadna pochybnosť. *„Vtedy povedal Boh: »Zem nech plodí trávu a bylinu, ktorá vydáva semeno, ovocný strom, ktorý donáša ovocie podľa svojho druhu, v ktorom bude jeho semeno na zemi!« A stalo sa tak.“*

Sme zvyknutí, že každoročne berieme úrodu, oberáme ovocie zo stromov a prinášame si zeleninu zo záhrady. Premýšľali sme už niekedy o tom, kto to všetko tak zariadil? Kto sa nám v skutočnosti o to postaral? Kto dal všetkému vzrast a zdar?

Čo by sa stalo, keby do semien rastlín nebol vložený zárodok života a nemali by schopnosť rozmnožovať sa? Nemohla by sa uskutočniť sejba ani žatva. Musíme uznať, že Stvoriteľ myslel na všetko a dokonale to usporiadal.

Človek má schopnosť vykonať pozoruhodné veci, ale schopnosť vládnuť nad životom nemá. Ak by vedci vyrobili umelú pšenicu, ktorá by vo svojej podstate a zložení na 100 % zodpovedala prirodzenej pšenici, i tak by jej chýbal zárodok života. Život je a zostáva záhadou. Nie je možné ho odhaliť, vysvetliť a prebádať, lebo má pôvod v Tom, ktorý sám je Život, a skrze ktorého prišlo všetko, čo existuje.

Je premáhajúce, ako sa stvorenie zhoduje s biblickou správou o stvorení. To musia priznať všetci. Ale zdá sa, akoby sa tieto myšlienky do súčasnej spoločnosti nehodili. Ľudia posúvajú do popredia samých seba. Myslia si, že keď v živote majú všetko poruke – je predsa hojnosť

všetkého – načo by sa ešte mali modliť? A keď prídu katastrofy alebo sa dostaví zlá úroda, radšej budú nadávať. Obviňujú z toho Boha, v ktorého pritom vôbec neveria.

POMINULI DOBRÉ ČASY?

Ľudia sa zmenili obzvlášť v minulom storočí, ale žiaľ nie k lepšiemu. Vzťahy medzi ľuďmi sú plné nenávisti. Samozrejme, prežili sme rozvoj od konských povozov k astronautom. Výdobytky vedy vo všetkých oblastiach prekračujú naše porozumenie. Neslúžia však len k blahu človeka, ale aj k jeho zničeniu. V oboch svetových vojnách sa používali všetky zbrane, ktoré boli k dispozícii. V súčasnosti existujú atómové, vodíkové zbrane, neutrónové bomby, ktorých pustošiace následky si sotva vieme predstaviť. Budú raz tieto zbrane použité?

Stále znova počujeme o mierových a bezpečnostných konferenciách. Používanie práve týchto dvoch pojmov politikmi nás vedie k zamysleniu. Inšpiráciou Ducha Svätého bolo pred 2 000 rokmi napísané: *„Lebo vy sami dôkladne viete, že deň Pánov príde ako zlodej v noci. Lebo keď budú hovoriť: »Teraz panuje mier a bezpečnosť.« vtedy príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu a neujdú.“* (1. Tesaloničanom 5:2–3)

Po skončení času milosti nastane na zemi deň súdu a nezabránia tomu ani všetky bezpečnostné opatrenia Organizácie spojených národov.

Krátko predtým sa apoštol Pavol zmieňuje o návrate Ježiša Krista a o vzatí veriacich z tejto zeme. Kristus vezme svoj ľud domov, prv než celá zem vzplanie v ohni. Mohlo by sa to stať každým okamihom. Žijeme vo veľmi vážnom čase. V krátkej dobe nastanú udalosti najväčšieho významu. Naplnenie biblického proroctva, a tým aj potvrdenie Božieho Slova, prežijeme ešte za života tejto generácie.

Peter píše: „*A príde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pominú nebesia s praskotom a rachotom a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú, a zem i diela, ktorú sú na nej, zhoria.*“ (2. Petrova 3:10)

S rovnakou istotou, s akou to bolo predpovedané, sa to istotne aj stane. Náhle príde na celú zem skaza, práve vtedy, keď budú hovoriť: „*Teraz je pokoj a bezpečnosť. Teraz sme to dokázali.*“ Naďalej sa budú konať mierové a bezpečnostné konferencie a budú korunované zdanlivým úspechom. Nečakane však nastane hodina Božieho hnevu nad nespravodlivosťou a nad ľudskou pýchou.

PLÁN SPASENIA

Teraz by sme sa chceli venovať človeku a jeho vzťahu k Bohu. Náš hlavný problém je následkom pádu do hriechu, ktorým sme boli oddelení od Boha. Pri tom však nezostávame stáť, pretože bolo vykonané zmierenie. Nieкто by si možno mohol myslieť: „*Čo si ja s tým počnem? Nestvoril som sám seba, nemôžem sám sebe pomôcť a doteraz som Boha ani diabla nevidel.*“

Ani neviem, či jeden alebo druhý existuje!“ Mnohí sebavedome vravia: „*Verím len tomu, čo vidím. Po mne potopa. Viera je len pre naivných. Tak či tak je náboženstvo ópium pre ľudstvo...*“ Tu sa však nejedná o svetonázory ani náboženstvá, ktorých existuje veľa. Boh sa nezjavil v žiadnom náboženstve, náboženstvo vymyslel človek skrze filozofiu. Jedná sa o oveľa viac, ide o osobné prežitie s Bohom.

Tým, ktorí sa riadia mottom „*Verím len tomu, čo vidím.*“ musíme, či sa im to páči, alebo nie, položiť detinskú otázku: Videl už niekto vietor? Vidíme len, ako sa na stromoch pohybuju listy, niekedy je zasa jeho pôsobenie mocné, dokonca ničivé. Rovnako je to s Božím Duchom. Je mocne pôsobiacou Božou silou, ktorá tu na zemi pôsobí v ľuďoch, ktorí uverili v Ježiša Krista. Ale nadprirodzené pôsobenie Božieho Ducha prijíma iba ten, kto prežil Božiu milosť a premýšľa duchovne.

Človeka, ktorý si želá ďalšie, zvlášť rozumne vyzerajúce zdôvodnenia, by sme sa mohli spýtať, či už niekto videl svoj rozum. Ak nie, mohli by sme tvrdiť, že rozum neexistuje. Kto chce napriek tomu veriť iba tomu, čo vidí, dostáva sa do slepej uličky. Pred Božou múdrosťou sa musia skloniť aj tí najmúdrejší. Pán vraví: „*Blahoslavení sú tí, ktorí nevideli a veria.*“ Človek je stvorený tak, aby sa vedel rozhodnúť, čo je dobré a čo zlé. Každý si môže vybrať medzi životom a smrťou. Nie sme automaty ovládané na diaľku, máme slobodnú vôľu a práve v tom spočíva naša zodpovednosť. Preto budú všetci, ktorí neuverili, volaní k zodpovednosti.

„A videl som veľký biely trón i sediaceho na ňom, pred ktorého tvárou utiekla zem i nebe a miesto im nebolo nájdené. A videl som mŕtvych, malých aj veľkých, stojacich pred trónom Božím. A otvorili sa knihy a otvorila sa aj tá kniha, to jest kniha života, a mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa ich skutkov.“ (Zjavenie Jána 20:11–12)

Je len jeden spôsob, ako uniknúť strašnému súdu – uznať, že Ježiš Kristus vzal náš trest na Seba (Izaiáš 53), aby sme my mohli byť skrze vieru v Neho oslobodení. Je napísané: *„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto počuje Moje Slovo a verí Tomu, ktorý Ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“* (ev. Jána 5:24)

On prišiel, aby našiel a zachránil stratených. V Kristovi sa stal Boh Sám naším Záchrancom. V ňom nás Boh zmieril Sám so Sebou, a preto je k spaseniu nevyhnutne potrebná osobná viera v Pána Ježiša Krista. Len ten, kto Záchrancu poznal a prijal, môže byť zachránený. Len kto ho prijíma ako Spasiteľa, prežije spasenie. V Ježišovi Kristovi nám bolo Bohom darované všetko, čo k spaseniu potrebujeme.

Božia vôľa bola, aby boli ľudia počnúc Adamom v nepretržitom obecenstve so Stvoriteľom. Nemáme správu o tom, ako dlho trvalo toto dokonalé obcenstvo medzi Bohom a prvými ľuďmi. Po páde do hriechu boli z raja vyhnaní a bol im zabránený prístup k stromu Života (1. Mojžišova 3:20–24). Človek musel v pote tváre jesť svoj chlieb a žiť oddelený od Boha. Keď lotor

pri ukrižovaní zvolal: „Spomeň si na mňa, keď prídeš do Svojho Kráľovstva!“ náš Spasiteľ mu odpovedal: „Amen, ti hovorím, dnes budeš so mnou v raji.“ (ev. Lukáša 23:39–43)

Nikto nemôže za to, že sa na tento svet narodil ako hriešnik. Ale každý, kto bez odpustenia hriechov aj zomrie, sám poniesie vinu. Pán nemá záľubu v smrti bezbožného, ale chce, aby sa odvrátil od zlých ciest a žil. (Ezechiel 18:23)

NAJVÄČŠIE VÍTAZSTVO!

Kristus nielen zomrel, ale na tretí deň aj vstal z mŕtvych. Pána po Jeho zmŕtvychvstaní videlo veľa mužov a žien vrátane Márie a apoštolov. Je nám dokonca zanechaná správa, že sa zjavil naraz viac ako 500 bratom. (1. Korinským 15:1–10) Odvtedy Krista prežili vo svojej dobe tisíce ľudí. Jeho zmŕtvychvstanie je absolútnym víťazstvom nad smrťou, peklom a diablom. „*Neboj sa, Ja som prvý a posledný a ten Živý. Bol som mŕtvy, ale hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče pekla a smrti.*“ (Zjavenie Jána 1:17b–18)

Len ten, kto môže zo srdca veriť, bude schopný posúdiť, čo znamenajú slová: „*Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo Mňa, aj keby zomrel, bude žiť. A nikto, kto žije a verí vo Mňa, nezomrie na veky.*“ (ev. Jána 11:25–26)

V zmŕtvychvstaní Syna Božieho spočíva záruka zmŕtvychvstania všetkých synov a dcér Božích. Preto je napísané: „*Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme,*

ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi trúba a mŕtvi vstanú neporušiteľní a my budeme premenení...“
(1. Korinským 1:51–58)

Pri prvom príchode Ježiša Krista sa naplnilo viac ako 100 prorociev Starého Zákona. Narodenie z panny, jeho život, pôsobenie a umieranie, polozenie do hrobu, zmŕtvychvstanie, nanebovstúpenie – to všetko sa stalo tak, ako to proroci predpovedali. Aj dnes sa deje všetko práve tak, ako to bolo predpovedané v biblických prorocstvách Starého a Nového Zákona.

KTO HĽADÁ, NÁJDE

Vaša dôvera je možno otrasená. Možno vás sklamlala cirkev, nejaké kresťanské spoločenstvo, alebo vás sklamali ľudia, ku ktorým ste vzhliadali. Ľudia, ktorí sú oboznámení s dejinami organizovanej cirkvi, vedia, aké ohavné činy sa páchali v Božom mene a pod rúškom cirkvi, a sú z toho sklamaní. Nenašli súlad medzi Bohom a jednaním cirkvi, a tak zavrhli vieru v oboje.

Ale na obhajobu pravej Cirkvi Ježiša Krista musí byť povedané: ona nikdy nevraždila, nikdy sa neobohatila majetkom iného človeka, ani nepáchala neprávosť. V dejinách organizovanej cirkvi existovalo časové obdobie, v ktorom vykonával politickú, náboženskú i hospodársku moc Rím, avšak v tejto veci nemôže byť vina dávaná Bohu. Tento hrozný vývoj dejín v priebehu uplynulých storočí žiaľ spôsobil, že bola cesta ku Kristovi zastavaná. Človek na spásu sklamane rezignoval, pretože ju videl len

v spojení s existujúcimi náboženskými organizáciami. Neexistuje žiadne kresťanské ani iné náboženstvo, ktoré by mohlo spasiť. Ani tí, ktorí sa o to budú pokúšať vlastným spôsobom, neuspeli. Každý človek musí nájsť správnu cestu a prežiť osobné obrátenie. Ježiš Kristus povedal: „...*ak sa niekto nenarodí znova, neuvidí Božie Kráľovstvo.*“ (ev. Jána 3:5)

VŠETKO SKÚŠAJTE

Do kresťanstva sa zaviedlo mnoho vecí, po ktorých v prakresťanstve nenájdeme ani stopy. A aj keď teraz žijeme v čase dôkladného poučenia, väčšinou sa o duchovné veci nestaráme. A prečo vlastne nie? Veď Bibliu máme vo svojom jazyku a každý má možnosť v nej skúmať. Nikto nemusí slepo veriť, ale sám sa môže presvedčiť, či to, čo sa učí a verí, má v skutočnosti Boží pôvod, a či pochádza z prakresťanstva. **Keď sa jedná o našu vlastnú spásu, tak by sa nikto nemal spoliehať na slovo človeka, ale na Slovo Božie.** Nie ľuďmi zavedené dogmy, ale len čisté biblické učenia nám ukážu správnu cestu.

Príslušnosť k nejakej náboženskej organizácii nehovorí vôbec nič o našom vzťahu k Bohu. Väčšina ľudstva sa nevedome nachádza v strašnom omyle. Masy ľudí sú od narodenia až po smrť vedené po zlej ceste. Väčšina náboženských organizácií je „kresťanská“ len podľa mena, ale nemá ku Kristovi žiadny vzťah. Mladiství z Európy idú chudobne oblečení na púť do Indie, aby našli vnútorný pokoj. Čo im nedalo

kresťanstvo, hľadajú v hinduizme, túžia nasýtiť hlbokú žiadosť svojej duše. Tu a tam meditujú pred posvätnými miestami v nádeji, že nájdu odpoveď. Ale aj to je márne. Túžba uctievať vyššiu bytosť však leží v každom človeku. Predstava alebo myšlienka nemôže túto túžbu utíšiť. Kto podá tomu mladistvému ruku a nasmeruje ho na správnu cestu? Nebola v školách a na univerzitách viera systematicky podrývaná? Aký je následok? Odpor a vzburá proti vrchnostiam. Božia bázeň sa vytratila. To, čo bolo v uplynulých rokoch zasiaté, vzchádza, rastie. Bola to zlá sejba, ktorá prináša zodpovedajúcu žatvu. Ten jediný, kto môže pomôcť, je Boh.

Všetko zahrňajúce pozvanie nášho Pána znie: *„Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie. Vezmite Moje jarmo na seba a učte sa odo Mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie svojim dušiam.“* (ev. Matúša 11:28–30) Nikto nemusí ísť na púť do cudzej krajiny, aby vyhľadal zvláštne miesto a stretol sa s Kristom. Kto Ho vzýva vo viere úprimne ako dieťa, ten Boha prežije a bude môcť spievať: „Aké šťastie je byť spaseným!“

Kto bez Krista žije, ten bez Neho aj zomrie. Záleží na tom, aby sme boli Bohom omilostení a odišli z toho sveta s Jeho požehnaním. Nikto si nesmie klamať. Len ten, kto obdržal večný život už počas svojho života na zemi, ten ho bude mať aj po smrti. Umieranie nás tam len prevedie. Smer – či pôjdeme dole, alebo hore – určujeme tu.

SPÄŤ K BIBLICKEJ VIERE

Prakresťanská Cirkev bola ukazovateľom cesty pre mnohých. Božia moc bola v strede veriacich zjavná. Chorí boli uzdravovaní, posadnutí oslobodzovaní a hriešnici sa stali deťmi Božími. Zvestovanie Božieho Slova sa konalo v plnej moci Ducha Svätého. Tisíce boli evanjeliom uchopené a posvätili svoj život Pánovi.

Pokiaľ Cirkev nezačala fungovať ako kresťanská inštitúcia, spočívalo na nej Božie požehnanie a svedectvo o Ježišovi Kristovi malo svoju priebojnosť. Od čias cisára Konštantína bola zjednotená svetová, politická a náboženská moc. Zvestovanie Božej zvesti sa vytratilo. Zostala jej okázalá vonkajšia forma bez duchovného života, ktorý bol Cirkvi darovaný na počiatku. Avšak popri všeobecnej, organizovanej cirkvi existovala v každej dobe aj neuznaná, kresťanská Cirkev, ktorá sa pevne držala prakresťanského vzoru viery a pokračovala v zvestovaní a praxi podľa biblického základu.

NOVÝ ZAČIATOK

Rozhodujúci prelom prišiel skrze Luthera. Bol učinенý nový začiatok. Zvestoval ospravedlnenie skrze vieru v Krista. Veľa priekopníkov až po Jána Husa zomrelo mučeníckou smrťou. Ale už nebolo možné to zastaviť. Božie kráľovstvo si víťazne kliesnilo cestu a Biblia bola prekladaná do mnohých jazykov. Božie Slovo sa stále viac a viac oddeľovalo od ľudských podaní a tradícií. Boží oheň vzplanul po celom svete. Kazatelia prebudenia povstali vo všetkých krajinách. Celé oblasti

boli uchopené milosťou a Božím Duchom. Započal čas Božieho navštívenia.

Po dňoch reformácie nasledovali ďalšie hlboké duchovné prebudenia, ktoré však vždy prebiehali mimo existujúcich cirkevných organizácií. Z nich vzišli najznámejšie protestantské spoločenstvá viery. Patria medzi nich metodisti, baptisti, menoniti, Armáda spásy, jedným slovom všetci, ktorí zvestujú evanjelium Ježiša Krista s cieľom záchrany duše, až po letničné hnutie, ktoré je tak označované, pretože v jeho strede sa objavili duchovné dary, podobne ako počas Letníc.

Žiaľ, organizované cirkvi, ktoré povstali z prebudenia, zostali duchovne stáť pri tom či onom učení bez toho, aby do zvestovania zahrnuli plné evanjelium. Z toho je jasné, prečo sa v kresťanstve vyskytujú rozličné smery. Ale zmysel a účel reformácie sa môže naplniť len tak, že sa Cirkev Pánova prinavrátí k prapôvodnému stavu, ktorý bol na jej počiatku.

Buď veríme a učíme ako apoštoli, alebo veríme a učíme prevrátene. Misijný príkaz z ev. Marka 16:15–18 sa len zriedka vykonáva do dôsledkov. Duchovný život všetkých kresťanských organizácií uviazol, a to musíme prekonať. Počujeme o ekuménii, o charizmatických hnutiach, o rôznych prúdoch, ktoré ako slama rýchlo vzplanú a vyhasnú. Prišli sme k bodu, keď musíme dávať pozor na to, čo Boh teraz podľa svojho Slova koná.

Novozákonná Cirkev musí byť na konci rovnaká ako pri jej vzniku. Znova sa musí diať to, čo sa dialo na začiatku – musí sa obnoviť to isté učenie, tá istá prax.

Vo všetkých oblastiach sme udržali krok s vývojom a pokrokom. V duchovnej oblasti však mnohí zostali stáť na ceste. Napriek tomu Duch Boží nalieha, aby sme kráčali vpred – cieľ, dokončenie Cirkvi je na dosah. Je nám prikázané náhliť sa.

EXISTENCIA IZRAELA – ZNAMENIE

Znamenia času poukazujú na koniec našej civilizácie. Hlavným znamením konečného času je návrat ľudu izraelského do zeme ich otcov. Izrael mal byť na konci dní zhromaždený zo všetkých národov, ako to od vekov zvestovali proroci. Čo sa teraz deje, nie je náhoda, ale jasné naplnenie biblických prorociev. Židia sa vrátili domov z viac ako 100 krajín. Kto ich k tomu vyzval? Po generácie žili po celom svete. Bolo to Božie vedenie, ktoré nasledovali.

Od mája 1948 je Izrael samostatným štátom s vlastnou vládou. Hodina Božia udrela. Pán povedal: „...*nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane.*“ (ev. Matúša 24:34)

Izraelu sa už od vekov vodilo zle, ak opustili cestu Božiu a otočili sa chrbtom k Jeho prikázaniam. Od doby, čo Židia zavrhlí Krista a spásu skrze Neho neprijali, boli utláčaní, prenasledovaní a vraždení. V Tretej ríši ich bolo tým najhorším spôsobom zavraždených 6 miliónov. Ale stojí napísané: „*Ten, ktorý rozptýlil Izraela, ho aj zhromaždí a bude ho ostríhať ako pastier stádo.*“ (Jeremiáš 31:10)

„Radujte sa s Jeruzalemom a plesajte v ňom všetci, ktorí ho milujete. Veselte sa s ním veľmi všetci, ktorí ste smútili nad ním.“ (Izaiáš 66:10) Veľa miest zo Svätého Písma nám podáva vysvetlenie vývoja, ktorý teraz prežívame.

Izrael zostane ohniskom konfliktu až do konca. Potom zasiahne sám Pán a nepriateľské mocnosti porazí (Ezechiel 38, Joel 4, Zachariáš 14).

Celý svet bude musieť uznať, že všetko dianie okolo Izraela vyrieši sám Pán. Stojí napísané: *„...a Egypťania budú slúžiť s Asýrmi Pánovi. V ten deň bude Izrael tretím k Egyptu a k Asýrii, požehnaním prostred zeme, preto ho požehná Pán Zástupov a povie: Nech je požehnaný Môj ľud, Egypt, a dielo mojich rúk, Asýria, a moje dedičstvo – Izrael!“ (Izaiáš 19:23 – 25)*

Sýria najprv nepochopí, že Boh to s ňou kvôli Izraelu mieni dobre, a spamätá sa, až keď utrpí strašnú porážku. Stojí napísané: *„Vedzte teda, Damašek bude musieť uhnúť tak, že nebude mestom, ale bude hromadou rozvalín. Opustené budú mestá Aroera, budú pre stáda, a budú ležať a nebude toho, kto by poplašil. Nebude pevnosť z Efraima a kráľovstvo z Damašku i čo do ostatku Sýranov, budú ako sláva synov Izraelových, hovorí Pán Zástupov.“ (Izaiáš 17:1 – 3)*

Napriek všetkým vyjednávaniam nepríde riešenie, ktoré by zjednalo mier. Hranice Izraela sú nemenne stanovené v Starom zákone. Politikom by stačilo rešpektovať a uskutočniť Božie rozhodnutie. Celý problém by sa vyriešil, keby sa Palestínčania zariadili rovnako ako

milióny vyhnančov po 2. svetovej vojne. Ale to by bolo príliš jednoduché. Nemusíme si robiť starosti, lebo vieme, že chod udalostí s Izraelom, so susednými národmi, ako i v celom svete bude prebiehať tak, ako je to napísané.

Mohli by sme uviesť veľký počet biblických miest, ktoré sa týkajú tejto témy, ale to tu nie je možné. Pán prevezme svoju vládu ako Kráľ až po poslednom veľkom boji: „*A Pán bude Kráľom nad celou zemou; v ten deň bude Pán jeden a Jeho meno jedno.*“ (Zachariáš 14:9)

KONEČNÉ ROZHODNUTIE

Myšlienky stručne zmienené v tejto brožúre majú dať podnet na zamyslenie. O každej téme by mohla byť napísaná kniha.

Každý človek sa narodí do prostredia s istým svetonázorom. Ale príde čas, keď musí urobiť vlastné zodpovedné rozhodnutie. **Všetky ostatné rozhodnutia v živote sú dôležité len po určitý čas, ale rozhodnutie za alebo proti Kristovi je určujúce pre večnosť.**

Vážení priatelia, či ste mladí alebo starí, teraz máte príležitosť začať nový život s Bohom. Možno ste ešte medzi živými práve preto, aby vám bola ukázaná cesta k spaseniu. Ani vy nedosiahnete pokoj, pokiaľ nespočiniete v Bohu. Vezmite túto vec vážne a učiňte dnes rozhodnutie pre Ježiša Krista!

Nech Vás sprevádza požehnanie Všemohúceho Boha.

Z príkazu Božieho pôsobiaci

Brat Frank

Bro. Frank

Potešilo by ma, keby ste sa ozvali. Možno poznáte ľudí, ktorým by táto brožúrka mohla pomôcť. Radi vám zadarmo zašleme požadované exempláre. Ak máte záujem prečítať si o ďalších témach, môžeme vám zaslať aj iné brožúry alebo kázania na DVD.

Ak máte biblické otázky, problémy, alebo osobitné modlitebné priania, stojíme vám k dispozícii.

Snáď sú vo vašom meste alebo v okolí biblicky veriaci ľudia, s ktorými môžete nadviazať kontakt.